

КОНФЕДЕРАЦИЯ
НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ
И ИНДУСТРИАЛЦИТЕ
В БЪЛГАРИЯ

ГЛАВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН ОФИЦИЕЛ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № КП-021-00-1
дата 03.04.2020 г.

Изх. № 113-00-113

София 2 април 2020 год.

**Г-ЖА АННА АЛЕКСАНДРОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
КЪМ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

ОТНОСНО: Предложение за допълнение на ЗИД на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС от 13 март 2020 г., № 054-01-28, внесен от Красимир Георгиев Ципов, Емил Маринов Христов и Анна Василева Александрова на 2.04.2020 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО АЛЕКСАНДРОВА,

Във връзка с предстоящото обсъждане на ЗИД на Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС от 13 март 2020 г. от името на Конфедерацията на работодателите и индустрисците в България се обръщаме към Вас с молба в заключителните разпоредби да се създаде нов параграф, с който да се предвидят промени в чл.307 от Търговския закон. В конкретност предложението ни са следните:

1. Да се създаде нов параграф със следното съдържание:

§ В Търговския закон (Обн. ДВ. бр.48 от 18 Юни 1991г., изм. ДВ. бр.25 от 27 Март 1992г., , доп. ДВ. бр.33 от 19 Април 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.83 от 22 Октомври 2019г.) чл.307 се изменя така:

1. Действащата разпоредба става ал.1
2. Създава се нова ал.2:

„чл.307 (2) По дела, в които исканото изменение или прекратяване на договора е обосновано с въведено извънредно положение, на решението по ал.1 се придава действие от датата на въвеждане на извънредно положение.“

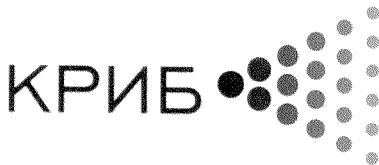
Мотиви:

Във връзка с въведените със Закона за мерките и действията по време на извънредното положение редица промени в нормативните актове, в т.ч. с цел преодоляване на икономическите последици от разпространението на вируса, откриваме необходимост от допълването на закона. Още в първите дни на извънредното положение се отчитат драстични промени в условията и възможностите за осъществяване на нормалния търговски оборот в почти всички сфери. Някои са повлияни от повишеното търсене на определени материали и стоки, други пък от напълно отпадналото такова, като непряка последица от въведените ограничения в придвижването, социалната изолация и т.н. Ситуацията безспорно представлява непреодолима сила за онази част от бизнеса, за която се въведоха съвсем преки ограничения. Тези икономически субекти обаче не функционират отделно и затварянето на тези пазари, мигновено рефлектира върху останалите участници в по-голяма или по-малка степен, като засегна търговските им обеми, борсови котировки и пазарни цени, времевата рамка за изпълнение на задълженията в условия на намалено работно време или пък дистанционен труд. За оцеляването на тази част от бизнеса в момента при условие, че хоризонтът на ограниченията е напълно неясен единствената „защита“ е предвидената в чл.6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение възможност да спрат разплащанията по съществуващите договори до отмяната на извънредното положение. Както обаче вече широко се коментира, това „облекчение“ не решава въпроса с изпълнението на договори, които са станали напълно неизгодни за една от страните, като непряка последица от извънредното положение и отлагането на паричните плащания по тях само ще отдалечат във времето неизбежен фалит. Ето защо, считаме че създалата се ситуация изисква освен прецизиране на разпоредбата на чл.6 от закона, въвеждане на допълнителни възможности за бизнеса в създалата се извънредна ситуация да се освободи от задължението да изпълнява явно несправедливи и неизгодни договори. Такава възможност е предоставена посредством института на „стопанската непоносимост“ по чл.307 от ТЗ, но приложението ѝ е ограничено, доколкото дори при уважаване на претенцията, действието на съдебното решение е занапред. Т.е. предвид времевия диапазон за разрешаването на един съдебен спор (3-5 г.) с влязло в сила решение, за голяма част от търговските взаимоотношения (краткосрочни, а дори и средносрочни договори) провеждането му е безпредметно. Предвид безспорната извънредност на ситуацията, считаме за удачно да се въведе изключение от това правило и да се даде възможност на страните по един двустранен договор, когато липсва съгласие да търсят изменението или прекратяването му с оглед настъпили обстоятелства, които страните не са могли и не са били длъжни да предвидят (каквото е въвеждането на извънредното положение), считано от началото на извънредното положение. Разбира се, преценката за целесъобразността на всяко искане с неговите конкретики, остава в правомощията на съда, като гаранция за запазване или въстановяване на справедливостта и добросъвестността.

С уважение,

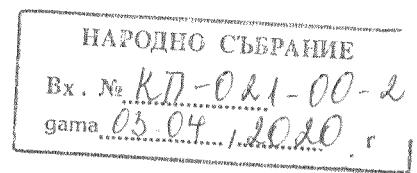
Евгений Иванов
Изп. Директор и член на правителския съвет

КОНФЕДЕРАЦИЯ
НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ
И ИНДУСТРИАЛЦИТЕ
В БЪЛГАРИЯ

ЧАСТЬ НА БЪЛГАРСКАЯ БИЗНЕС

Изх. № 103-00-103

София 31 март 2020 год.

**Г-ЖА АННА АЛЕКСАНДРОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
КЪМ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

ОТНОСНО: Предложение за промяна на разпоредбата на чл.6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС от 13 март 2020 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО АЛЕКСАНДРОВА,

Във връзка с приетия Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС от 13 март 2020 г. от името на Конфедерацията на работодателите и индустрисците в България се обръщаме към Вас с молба някои от текстовете на закона да бъдат преразгледани. Основание за искането ни са редицата сигнали на фирми наши членове, които срещат сериозни затруднения при прилагането им, като например прилагането на чл.6 от закона.

Макар нормата да се обсъждаше в контекста на случаите на затруднено плащане от страна на дължници по договори за банков кредит и договори за лизинг, окончателната ѝ редакция предполага, че се прилага за всеки един договор между частноправни субекти. Това означава, че дължник – физическо или юридическо лице (с изключение на публичен субект), който дължи плащане за предоставена му стока или предоставена услуга, може да откаже да плати на кредитора си без от това да последват негативни за него последици. В този случай кредиторът не може: да начисли лихви или неустойки за забава; не може да обяви договора за предсрочно изискуем; не може да развали договора поради неизпълнение.

В контекста на изложения по-горе пример предлагаме следните конкретни промени:

1. Предложение за изменение и допълнение на чл.6, който да придобие следния вид:

Чл. 6. За срока на извънредното положение, кредитните и финансови институции по смисъла на чл. 2 и чл. 3 от Закона за кредитните институции осигуряват възможност на своите дължници по договори за кредит, финансов лизинг или друга форма на финансиране, които са засегнати от въведените мерки, да отложат временно, изцяло или частично, изпълнението на своите парични задължения, като за периода на отлагането не се начисляват лихви и неустойки за забава. За срока на извънредното положение не може да се обявява предсрочна изискуемост, не могат да се прекратяват или развалят договорите по изречение първо поради неизпълнение на паричните задължения по тях и да се предприемат действия по принудителното им изпълнение.

Мотиви:

Начинът, по който е приет текстът, означава, че кредиторите по сделки са лишени от най-силните лостове, за да гарантират вземанията си, в случай че дължникът спре да плаща за предоставената стока или услуга. От гледна точка на дължника, текстът оправдава да не плаща за вече доставена, но неплатена стока или изконсумирана услуга. Нещо повече, в момента е спряна и работата на съдебната система, което в допълнение с този текст означава, че единствената гаранция за един доставчик на стоки или услуги да си събере дължимото е да иска плащане в момента на предаване на стоката/услугата, което за телевизиите не се прилага.

Проблем на бизнеса е, че практически доставчиците на стоки и услуги са лишени от целия наличен инструментариум, който съществува в националното право да защити вземанията по извършени доставки, вкл. да търси и лихви за забава.

Както предупредихме в предишно наше писмо, това вече доведе до хаос в търговския оборот и все повече клиенти се възползват от тази ситуация и изобщо спират да плащат на своите доставчици. Тази порочна практика води и до първите фалити в целия спектър на икономиката. Масови са оплакванията на наши фирми членове, които в своите търговски отношения винаги са били изрядни платци.

От своя страна доставчиците не могат да предприемат никакви действия освен да спрат да предоставят стоките и услугите или да правят такива само ако им бъде платено незабавно. В част от случаите това е невъзможно.

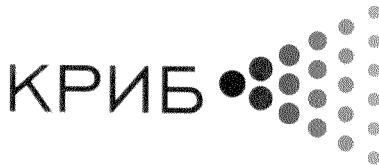
В заключение бихме искали да предложим в един бъдещ ЗИД на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. (ЗИД на ЗМДВИПОРС), или поне на изменената и допълнена разпоредба на чл. 6 от ЗМДВИПОРС да бъде придалено обратно действие и ЗИД на ЗМДВИПОРС или отделни негови разпоредби също да влезе/влязат в сила от 13.03.2020 г. и да се прилага/прилага до отмяна на извънредното положение.

С уважение,

Евгений Иванов

Изп. Директор и член на Учредителният съвет

КОНФЕДЕРАЦИЯ
НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ
И ИНДУСТРИАЛЦИТЕ
В БЪЛГАРИЯ

ПЛАС. 63 НА БЪЛГАРСКИЙ БИЗНЕС

Изх. № 101-00-101
София 28 март 2020 год.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № КП-021-00-3
дата 03.04.2020 г.

**Г-ЖА АННА АЛЕКСАНДРОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
КЪМ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

ОТНОСНО: ЗИД на Законът за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО АЛЕКСАНДРОВА ,

От името на Конфедерацията на работодателите и индустрисците в България се обръщаме към Вас с искане за промяна в Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., в частта на широко прокламираната подкрепа от страна на държавата в съотношение 60/40. Настояваме за промяна на тази мярка в интерес на бизнеса и на работниците и служителите и превърщането ѝ в ефективна такава, която реално да подпомогне икономиката в страната и да изпълни заложените в нея цели, а именно – запазване на работните места и опазване живота и здравето на хората.

В тази връзка, предлагаме на Вашето внимание три варианта на изменение на § 6 на ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, които ще спомогнат за неутрализиране на негативното влияние на тази мярка върху дейността на фирмите, което сега е налице.

- 1. Запазване на съотношението 60/40, като държавата поеме не само част от възнаграждението на работниците и служителите, но и осигурителните вноски в същото съотношение.**

Мотиви:

Със запазването на предвиденото в закона поемане на част от брутното трудово възнаграждение на работниците и служителите от държавата в съотношение 60/40 и поемането на осигурителните вноски в същото съотношение, ще се запази

разполагаемия доход на работниците и служителите и на работодателя. Същевременно тази операция ще гарантира приходната част на НОИ от осигуровки. От своя страна държавата ще получи гарантирано плащане на осигурителните вноски, които директно ще постъпват от бюджета в НОИ.

2. Предлагаме съотношението 60/40 да бъде променено в съотношение 80/20.

Мотиви:

Мярката 60/40 след последните промени в проекта на ПМС придоби голям обхват. Достъпът на фирми до тази мярка вече не е ограничен до тези, които изрично са упоменати в приложението на постановлението, но от нея могат да се възползват работодатели от всички сектори на икономиката, чийто приходи от продажби са отбелязали спад от 20 и повече процента.

Предоставената възможност за кандидатстване за компенсации за работни заплати по тази схема е от съществено значение не само за работниците и служителите, но и за работодателите. Проблем е, че с така предвиденото съотношение и запазване на 100% на работната заплата, тежестта изцяло се поема от работодателя и съотношението коренно се променя. При направените разчети за работни заплати, осигуровки и данъци, при работника доходът остава непроменен, а участието на държавата е по-малко от законово определеното. В тази връзка и на основата на разчетите, с цел постигане на предварително заложената идея за реално компенсиране, съотношението следва да се промени на 80 към 20. Предложението е разходите по промяната на схемата да бъдат в рамките на предвидения бюджет от над 1 млрд. лв. без допълнителни разходи.

3. Договорено между работодатели и синдикати намаление на работната заплата за периода на кризата

Мотиви:

Това е един от възможните варианти за запазване на работните места и поемане на тежестта от работниците и служителите и от работодателите. Крайна мярка, която ще доведе до намаляване на разполагаемите доходи на работниците и служителите, но в голяма степен ще гарантира работните им места и тежестта ще се разпредели солидарно между тях и работодателите.

Считаме, че ако не се предприемат бързо действия за промяна на закона в тази му част, сме заплашени от вълна от фалити на фирми, вкл. на структуроопределящи за икономиката, както и нарастване на безработицата, засилване на рецесията и срив в приходите не само в бюджета на страната, но и в доходите на населението.

С уважение,

Евгений Иванов

Изп. Директор и член на Управителния съвет
КРИБ

